

det Beløb, som den paa denne Maade er bleven Staten skyldig.

Til § 22 skal jeg ogsaa gøre en Bemærkning. Denne Paragraf foreskriver: „Ejeren kan forlange Henstand med at svare den i § 20 ommeldte aarlige Ydelse, indtil Salg — frivilligt eller tvungent — af Ejendommen eller en Parcel deraf finder Sted, dog at der i saa Fald ved Beløbets Indbetaling yderligere svares $4\frac{1}{2}$ pCt. aarlig Rente og Rentes Rente af den ikke betalte Ydelse. Begæring om saadan Henstand rettes til den kgl. Kommissarius for Baneanlægget.“ Jeg maa her gøre opmærksom paa, at een Ting er jo Stigning i en Ejendoms Salgsværdi, en anden Ting er Stigning i vedkommende Ejendoms Udbytteværdi. Det kan meget vel ske, at en Ejendoms Salgsværdi stiger ved Anlæg af en Jernbane, idet der kommer en Station saa nær ved vedkommende Ejendom, at den, medens den tidligere kun kunde bruges som Agerdykningsobjekt, nu kan bruges som Udstykningsobjekt til Byggegrunde. Men dette medfører kun en Stigning i Salgsværdien og ikke en Stigning i Udbytteværdien, hvis Ejendommens Ejer vedblivende benytter den som Landejendom og dyrker Jorden. Man kan ikke faa mere til at gro paa Jorden, fordi der ligger en Jernbanestation nær op ad den. Altsaa, saa længe vedkommende Ejer ikke beslutter sig til at sælge Parceller bort fra sin Ejendom, saa længe faar han ikke mere ud af den, selv om den er stegen i Salgsværdi lige fra det Øjeblik, Jernbanen er anlagt. Men naar man nu her paalægger den, som vil have Henstand med at betale den Part af Værdistigningen, han skal udrede til Staten, at han skal svare ikke alene $4\frac{1}{2}$ pCt. Rente aarlig, men tillige Rentes Rente, vil man se, at det vil kunne blive en temmelig dyr Historie for en Mand, der ejer en Bondegaard og er saa heldig eller uheldig at faa en Jernbanestation til Nabo, hvis han vil vedblive at dyrke sin Jord, saadan som han har dyrket den hidtil, og det maa man dog have Lov til. Dersom en Gaardmand sidder med en Gaard et eller andet Sted i Landet, hvor der nu bliver lagt en Jernbanestation i Nærheden, og han maaske har arvet denne Gaard efter sine Fædre eller siddet med den i mange Aar og nu er en aldrende Mand, som ikke har Lyst til at gøre Forandring i sine Kaar eller sin Adfærd, maa han dog have Lov til at vedblive at dyrke sin Jord, som han dyrkede den før. Men hvis han beslutter sig dertil, medfører Banens Anlæg ikke nogen

Forøgelse af det Udbytte, han faar af sin Ejendom, men ikke desto mindre paalægger man ham her at svare $4\frac{1}{2}$ pCt. aarlig Rente med Rentes Rente af den Stigning i Salgsværdien, som er indtraadt, men som han ikke inkasserer. Det forekommer mig at være temmelig haardt, og jeg vil henstille og vil forbeholde mig til sin Tid at stille Forslag om nogen Lempelse i denne Bestemmelse.

Med Hensyn til § 25 maa jeg gøre den Bemærkning, at det møder mig som noget ret fremmed, at man her foreslaar, at til Overtaksationskommissionen skulle de 2 Medlemmer for Øerne vælges af den kgl. Landsøver- samt Hof- og Stadsret i København, medens Medlemmerne for Jylland skulle vælges af den kgl. Landsøverret i Viborg. Jeg ved ikke rigtig, om det har noget Sidestykke i vor tidligere Lovgivning, eller om jeg blot har været uopmærksom derpaa, men det møder mig som noget fremmed, og jeg vil forbeholde mig Adgang til eventuelt at stille Forslag om en Forandring i Overtaksationskommissionens Sammensætning.

Med Hensyn til § 28 har jeg nogle Bemærkninger at gøre. Det hedder der: „Hvert 10de Aar, sidste Gang 40 Aar efter den første Fastsættelse af Værdistigningsskatten, bliver Spørgsmaalet om Værdistigningens Størrelse Genstand for fornyet Overvejelse af en Kommission.“ Og hvis det viser sig ved en af de senere Vurderinger, at Jernbanen har medført en yderligere Værdistigning, skal der opkræves yderligere Skat, og viser det sig, at der er Formindskelse, skal man gaa nedad. Jeg tror, at denne Bestemmelse vil have særlig stor Betydning for Jyllands Vedkommende. For man kan vel være klar over, at det ved en Bane som Kystbanen vilde have været muligt at opkræve en Værdistigningsskat meget hurtigt og endog en ret betydelig Værdistigningsskat, fordi Værdistigningen indtraadte saa godt som øjeblikkelig, saa snart Jernbanen var anlagt, idet Spekulationen kastede sig over Grundene eller maaske den kastede sig over dem i Forvejen, ligesom Spekulationen længe forud har kastet sig over Grundene langs den Bane, som nu foreslaas fra Vigerslev til Køge, eller rettere sagt langs den Bane, som man havde tænkt sig at bygge fra Vigerslev til Køge gennem et noget andet Terrain, end her er foreslaaet, for Spekulanterne ere vist blevne betydelig skuffede, idet de havde tænkt sig, at Banen fra Vigerslev til Køge skulde komme til at køre langt nærmere ved Vandet end